

HOE VERLOST TE WORDEN VAN ZONDE

Dit boek is een publicatie van een artikel geschreven door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Beloofde Messias en Imam Mahdi, stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. Het artikel werd gepubliceerd in 1902 in het tijdschrift Review of Religions. Hoewel het geschreven is in 1902 is de inhoud nog steeds relevant. De analyse en de oplossingen die de schrijver geeft over onderwerpen als jihad, zonde en godsbewustzijn zijn ook vandaag actueel en pertinent.

Mirza Ghulam Ahmad

HOE VERLOST TE WORDEN VAN

Zonde

Mirza Ghulam Ahmad

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland

   @AhmadiyyaNL

 mtanederland

HOE VERLOST TE WORDEN VAN ZONDE

Hoe verlost te worden van zonde

Hoe verlost te worden van zonde
door Mirza Ghulam Ahmad

گناہ سے نجات کیوں کر مل سکتی ہے
Nederlandse vertaling van
Eerste Nederlandse uitgave gepubliceerd in 2020

Omslag door: Fadhil Qamar

© Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland

Gepubliceerd door:
Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland
Mobarak Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, met inbegrip van fotokopieën, opnamen of enig gegevensbestand, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website:
www.islamnu.nl of www.alislam.org

ISBN: 978-94-93006-15-7

Inhoudsopgave

Over de auteur	2
Opmerkingen van de uitgever	3
Voorwoord	4
Hoe verlost te worden van zonde	5
Index.....	37

Over de auteur

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908), de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, behoorde tot een nobele Moslimfamilie uit Qadian (India). Hij was een vroom man en naar aanleiding van goddelijke openbaringen verklaarde hij in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de Heilige Profeet van de Islam, Mohammed (mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn) en wiens komst ook was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten.

De stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap ontleende zijn inspiratie en leiding aan de Heilige Profeet van de Islam (mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn). Hij stelde geen nieuwe godsdienst voor, noch introduceerde hij een theologische nieuwigheid. Het centrale punt van zijn missie was de herleving van de Islam. Zijn leer vertegenwoordigt het wezen van de Islam, ontdaan van alle aanwassen die door de eeuwen heen de oorspronkelijke zuiverheid van de Islam hebben aangetast. In een tijd dat in het algemeen fanatisme en obscurantisme de belangrijkste kenmerken zijn van het huidige religieuze denken in de wereld, biedt hij een nieuwe kijk op de wijsheid en de filosofie van de islamitische leerstellingen. Zijn uiteenzetting van het religieuze denken is uitsluitend gebaseerd op de Heilige Koran en de uitspraken van de Heilige Profeet van de Islam (mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn).

Opmerkingen van de uitgever

De Koranverzen zijn genummerd met inbegrip van het eerste vers van de *Surah*, 'In naam van Allah ...'. Dit betekent dat de verzen in onze referenties een nummer hoger zijn dan in bepaalde uitgaven van de Koran, die dit eerste vers niet meetellen in de nummering. Vers 2:23 kan dus in sommige Korans genummerd zijn als 2:22.

De naam Mohammed^{sa}, de Heilige Profeet^{sa} van de Islam, wordt gevolgd door het teken ^{sa}, dat een afkorting is van de groet (ﷺ) *Ṣallallāhu ‘Alaihi Wasallam* (mogen vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn). De namen van andere profeten worden gevolgd door het symbool ^{as}, een afkorting voor (ﷺ) *‘Alaihissalām/‘Alaihimu-ssalām* (vrede zij met hem). De actuele begroetingen zijn over het algemeen niet voluit genoemd, maar niettemin moeten zij worden beschouwd als voluit genoemd bij iedere vermelding. Het symbool ^{ra} wordt gebruikt voor de namen van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} en die van de Beloofde Messias^{as}. Het betekent (ﷺ) *Radī Allāhu ‘anhu/‘anhā/‘anhum* (moge Allah verheugd zijn over hem/haar/hen). ^{rh} staat voor (ﷺ) *Rahimahullāhu Ta‘ālā* (moge Allah's zegeningen op hem zijn). ^{at} staat voor (ﷺ) *Ayyadabullāhu Ta‘ālā* (moge Allah, de Verhevene hem helpen).

Voorwoord

Dit boek is een publicatie van een artikel geschreven door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Beloofde Messias en Imam Mahdi. Het artikel werd gepubliceerd in 1902 in het tijdschrift *Review of Religions*. Hoewel het geschreven is in 1902 is de inhoud nog steeds relevant. De analyse en de oplossingen die de schrijver geeft over onderwerpen als jihad, zonde en godsbewustzijn zijn ook vandaag actueel en pertinent.

Ik wil mijn dank uiten aan *Ladjna Ima illah* (de vrouwenorganisatie van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap) en aan de vertaal commissie die de totstandkoming van dit boek mogelijk hebben gemaakt. Mijn bijzondere dank gaat uit naar de leden die hier een bijdrage aan hebben geleverd: Attia Aslam, Samra Nazir, Aleesha Siddiqie, Sadia Chowdhrie, Abida Mahmud, Robina Joemmanbaks en Bushra Haneef. Ook gaat mijn bijzondere dank uit aan Fadhil Qamar voor het omslagwerk. Dit boek is tevens ook beschikbaar als e-boek en als luisterboek op onze website: www.islamnu.nl

Tot slot wens ik de lezer van dit boek veel leesplezier en wijsheid toe.

Safeer Ahmed Siddiqui
Secretaris Publicaties
November 2020

Hoe verlost te worden van zonde

Mirza Ghulam Ahmad

In dit artikel wil ik laten zien dat de opmerkelijke materiële vooruitgang van de huidige tijd niet meer opweegt tegen zijn betreurenswaardige spirituele verval, zodanig dat de ziel van de mens zijn vermogen heeft verloren om zelfs duidelijke waarheden te begrijpen.

Uit een nauwkeurig onderzoek naar de mensheid wordt duidelijk dat een verborgen en buitengewone kracht deze neerwaarts trekt en de mens snel wordt meegesleurd in een gat dat *Asfalus-Sāfilin* (het van laagste van het lage) heet. Er is zo'n volledige verandering gekomen in het verstand van de mens, dat zij nu dingen bewondert en verheerlijkt die afschuwelijk en verfoeilijk zijn voor het spirituele oog. Elke ziel voelt zich neerwaarts getrokken door een kracht, welke door zijn vernietigende invloed er al voor heeft gezorgd dat de hele wereld in verval is geraakt. Zuivere waarheden worden uitgelachen en bespot en complete toewijding aan God wordt als absurd beschouwd. Elk ziel wordt aangetrokken door de wereld alsof het gedwongen wordt door de onzichtbare kracht.

Zoals ik eerder al vaker heb omschreven vormt aantrekking de basis voor alles wat in de wereld gebeurt. En de partij die een grotere overtuiging bezit is in staat anderen naar zich toe te trekken. Elke waarheid ligt in het principe dat een kracht alleen tegengewerkt kan worden door een andere veel krachtigere dan het zelf is. Het is onmogelijk voor deze wereld, die door de kracht van lagere aantrekkelijkheden neerwaarts wordt getrokken om weer te verrijzen, tenzij een tegenwerkende kracht uit de hemel verschijnt om het geloof van de mensen te versterken. En hen laat zien dat er veel meer werkelijke en blijvende vreugde is in gehoorzaamheid aan de bevelen van God dan in het vervullen van wellustige passies. En hen te overtuigen dat

overtreding erger is dan de dood. Dit hemelse licht van overtuiging werd aan de mens gegeven door de ‘Zon’, namelijk de Imam van zijn tijd. En het falen in het herkennen ervan resulteert in het sterven in onwetendheid. De persoon die denkt dat hij deze ware bron van licht niet nodig heeft is misleid, omdat hij zich tegen de onveranderlijke wetten van God heeft gekeerd. Is het mogelijk voor menselijke ogen om te zien zonder de zon? Hoewel ogen ook licht bezitten hebben zij de zon nodig. De zon is de bron van licht dat neerdaalt vanuit de hemel en de aarde belicht. Zonder dit, zijn onze ogen zo goed als blind. Degene die overtuigd is van dit hemelse licht wordt getrokken richting vroomheid. De strijd tussen de twee aantrekkingskrachten is een natuurlijk proces waarbij de één hem trekt naar deugdzaamheid en de andere resulteert richting ondeugd. Eén richting het Oosten en de ander richting het Westen. De botsing is zelfs heftiger wanneer de twee aantrekkingskrachten hun hoogtepunt bereiken zoals ze gedurende enorme materiële vooruitgang zijn. Op aarde vindt een fenomenale vooruitgang plaats, maar wees gerust, ook in de hemel worden spirituele voorbereidingen getroffen en een aantrekkingskracht wordt gevormd om het wereldse te bestrijden. De dagen wanneer verwaarlozing en kwaad op aarde heersen zijn schrikbarend, want dit zijn de kenmerken van de spirituele strijd die is voorspeld door de profeten in de vorm van verschillende metaforen. Sommige mensen beschrijven het als de laatste strijd tussen de engelen van de aarde en de duivels van de aarde; en het toppunt ervan zal leiden tot het einde van de wereld. Anderen denken naïef dat het een fysieke strijd zal zijn, die zal worden uitgevochten met het zwaard en geweren. Deze laatste groep vergist zich volledig, want door hun naïviteit interpreteren zij een spirituele strijd als een fysieke strijd.

Samengevat, een heftige botsing dreigt tussen de duisternis van de aarde en het licht van de hemel, zoals voorspeld door de profeten, vanaf Adam tot de Heilige Profeet^{sa}. De bevelhebber van de ene kant wordt ‘degene die de waarheid verbergt’ genoemd, terwijl de andere bekend is als ‘degene die de waarheid kenbaar maakt’. Degene die vanuit de hemel komt in gezelschap van de engelen is de manifestatie van [de engel] Michael. En degene die groeit vanuit de aarde met de krachten van de duisternis is de manifestatie van Satan.

Wanneer wij waarnemen dat het goed bewapende leger van de aarde, dat druk is in haar voorbereidingen al een hoop heeft bereikt, worden we ertoe gebracht om ook te geloven, dat het koninkrijk van de hemel niet onachtzaam is in zijn voorbereidingen. De hemelse staat keurt uiterlijke vertoning af. Het bereikt een hoop zonder dat iemand ervan weet. Uiteindelijk worden mensen zich hiervan bewust als er een licht in de hemel verschijnt en een witte minaret op aarde; als het hemelse licht op de minaret valt, verlicht dit de hele wereld.

Deze laatste zin vraagt enige uitleg. Hoewel het bevel van God totaal in harmonie is met het fysieke, laat het nu en dan unieke eigenschappen zien die fysiek niet makkelijk waarneembaar zijn. Een voorbeeld, wanneer een wereldse aantrekking is gevormd, resulteert dit in de vorming van een hemelse aantrekking, terwijl deze twee tegenovergesteld zijn aan elkaar. En het spreekt vanzelf dat wanneer deze twee aantrekkingen in de laatste dagen van de wereld hun toppunt bereiken zij elkaar moeten confronteren, want geen van beide wordt superieur zonder de ander te hebben vernietigd. Wanneer beiden gelijk zijn in hun kracht en glorie, dan zullen zij onvermijdelijk

botsen. Dit is niet alleen voorspeld in de boeken van de profeten, maar het verstand vereist ook dat wanneer twee krachtige, tegenovergestelde aantrekkingen met elkaar botsen, het ene het andere moet overwinnen of dat beiden moeten worden vernietigd.

In overeenstemming met de beschrijving die we in de boeken van de profeten vinden, gebeurde het dat nadat duizend jaren waren verstreken na Jezus^{as} — de periode waarin volgens de voorspellingen Satan was geketend — een kwaadaardige macht begon op te komen op aarde. Dit was de tijd wanneer de Islam in verval kwam wat betreft zijn nobele principes; de spirituele vooruitgang kwam tot een halt en de wereldlijke overwinningen hielden op. De Islam werd geboren in een periode dat Satan was geketend — en het moest zo zijn want dit is wat alle profeten, terug tot Johannes de wijze hadden voorspeld — en de terugval begon toen Satan duizend jaar na Christus werd vrijgelaten en de Islam stopte in haar vooruitgang.

Sindsdien wortelden zich allerlei satanische activiteiten en de boom van het kwaad begon te groeien op aarde, totdat sommige takken zich doortrokken naar het Oosten, en sommige de verste nederzettingen van het Westen bereikten, en sommige zich verspreidden naar het Noorden en Zuiden. Zoals de gebeurtenissen laten zien is de periode van de gevangenschap van Satan duizend jaar, en de periode van zijn vrijheid is ook duizend jaar, zoals voorspeld door de profeten. En dit zal tot een einde komen rond de wisseling van de veertiende eeuw na de Hijra. Deze duizend jaren zijn te berekenen volgens de goddelijke kalender of de maankalender, want het is dit systeem dat aan joden en moslims is onderwezen om de tijd (van de vervulling) van voorspellingen te bepalen. Berekeningen gebaseerd

op de kalender van de zon zijn bedacht door de mens en zijn in strijd met de betekenis van de heilige geschriften.

Samengevat, dit zijn de laatste dagen van Satans uitstel. Deze zijn immers al verstreken, aangezien negentien jaren zijn verstreken sinds de wisseling van de eeuw van de Hijra, wat het einde van Satans vrijheid aangeeft. Satan wil zijn vrijheid en macht niet verliezen. Een strijd tussen de twee machten is onvermijdelijk. Dit was vanaf het begin bepaald. Het woord van God kan nooit onjuist zijn.

Een andere getuigenis die laat zien dat dit de dagen zijn [van de laatste strijd], is dat het zesde millennium sinds de geboorte van Adam waarin de tweede Adam zou komen ook voorbij is. Volgens de geschriften is de zesde dag de geboortedag van Adam, en een dag symboliseert duizend jaren. We moeten accepteren dat de tweede Adam al is gekomen en Allah Zijn beloften nakomt, ook al is hij nog niet volledig herkend. We moeten ook geloven dat de plaats die Allah voor zijn komst heeft aangewezen het Oosten is en niet het Westen. Aangezien het onderkomen van Adam in een woonplaats in het Oosten was (Genesis 2:8), moet de tweede Adam ook in een Oosters land verschijnen, om de gelijkenis met de eerste te ondersteunen.

Moslims en christenen zijn beiden verplicht dit aan te nemen, tenzij zij zich wenden naar het ongeloof. Aldus kan het niet moeilijk zijn om de waarheid te begrijpen, omdat het vrij duidelijk is dat dit de tijd is van de laatste strijd tussen licht en duisternis. De krachten van de duisternis spannen zich tot uiterste in en het is zinloos te denken dat zij nu met behulp van een ander middel kunnen worden onderworpen, behalve door het licht dat vanuit de hemel neerdaalt.

Duisternis heeft de wereld volledig doortrokken en de schittering van de lamp van rechtvaardigheid is aan het uitdoven. Het gebruikelijke geloof, traditionele kennis en oppervlakkige gebeden kunnen niet het vervaagde licht terugbrengen. Kunnen blinden de blinden leiden? Kan duisternis de duisternis wegnemen? Nee! Een nieuwe minaret moet op aarde worden gebouwd, welke zal verrijzen boven het eenvoudige onderkomen, zodat de hemelse lamp erover wordt geplaatst en de hele wereld wordt verlicht door zijn licht. Hoe kan licht verre plaatsten bereiken tenzij het op een hoge plek wordt geplaatst?

Wat symboliseert de minaret? Het vertegenwoordigt de heilige, kuise en vastberaden ziel, welke is gegeven aan die volmaakte man die het hemelse licht waard is. De betekenis is geworteld in het woord 'minaret'. En de verhevenheid van de minaret staat voor de sterke vastberadenheid van zo'n man, zijn kracht staat voor de standvastigheid die hij laat zien in tijden van beproeving, en zijn oorspronkelijke witheid (van de minaret, red.) getuigt van zijn onschuld, welke uiteindelijk moet worden gevestigd. En wanneer dit heeft plaatsgevonden, dat wil zeggen wanneer rechtschapenheid wordt bevestigd met argumenten en zijn standvastigheid, vastberadenheid, geduld en volharding zichtbaar worden als een schitterende minaret, zal de periode van zijn eerste komst — welke gekenmerkt zal zijn met beproevingen— tot zijn einde komen. En nu is de tijd rijp om in glorie te verschijnen.

Spiritualiteit welke is doordrenkt met goddelijke glorie, daalt neer op degene die is als een minaret, en bekleed hem met God's toestemming

met goddelijke krachten. Dit alles gebeurt bij zijn tweede komst, en dit is precies de manier waarop de Beloofde Messias zou verschijnen.

De tradities die onder de moslims gangbaar zijn, en bijvoorbeeld spreken over zijn afdaling dichtbij een minaret, zijn alleen om aan te geven dat zijn komst een glorierijke zal zijn en dat hij zal worden vergezeld door goddelijke macht. De hemel houdt hem tegen tot de tijd die God heeft aangewezen voor zijn komst, maar dit betekent niet dat hij hiervoor niet [fysiek] aanwezig was op aarde.

Het is ook een goddelijke gewoonte dat Hij fysieke voorbeelden gebruikt om spirituele zaken uit te leggen. Bijvoorbeeld de Tempel van Baitul Muqaddas [Jeruzalem], en de Kabah in Mekka dienen als symbolen van goddelijke manifestatie. Het is in dit verband dat de islamitische sharia spreekt van de komst van de Beloofde Messias dichtbij een minaret, in een land dat ten Oosten ligt van Damascus — zoals het onderkomen van Adam in het Oosten was. Het is niet erg als ook een fysieke minaret wordt gebouwd voor zijn glorierijke komst; in feite wordt in de Hadith vermeld dat een minaret zal worden gebouwd voor de komst van de Beloofde Messias en het zal dienen als een teken van zijn glorierijke verschijning.

De Beloofde Messias zal verschijnen in twee fasen. De eerste zal onopgemerkt vergezeld zijn van alle soorten van beproevingen. En hierna zal een periode komen van glorie. En vóór deze tijd moet een minaret worden gebouwd om te voldoen aan de tradities, die zeggen dat de fysieke minaret een reflectie zal zijn van de spirituele.

De wereld zal hem niet herkennen vóór zijn glorierijke komst, omdat hij niet van de wereld is, noch zal deze van hem houden, want de wereld houdt niet van God van Wie hij moet komen. Het is vanzelfsprekend dat hij bij zijn eerste verschijning zal worden vervolgd, beledigd en wordt beschuldigd van alles; Inderdaad, voorspellingen uit de Islam geven aan dat de Beloofde Messias in eerste instantie zal worden afgewezen. En onwetende mensen zullen onheil stichten tegen hem. Ze zullen hem onterecht aanvallen en dan denken dat zij vroom hebben gehandeld. En anderen zullen hem lastig vallen en denken dat hun daden voor het behagen van God zijn. Aldus zal hij worden onderworpen aan allerlei soorten beproevingen totdat de tijd komt van zijn glorierijke komst die door God is voorbestemd. Mensen met een gewillig hart zullen dan reflecteren: ‘Wat voor een bedrieger is dit die niet verslagen kan worden? Waarom helpt God hem in plaats van ons?’ Een engel van God zal neerdalen op hun harten en hen vermanen: ‘Is het nodig dat alle voorspellingen die in jullie overleveringen voorkomen moeten uitkomen, en is dit het wat jullie tegenhoudt [de Beloofde Messias te aanvaarden]? Is het niet mogelijk dat deze voorspellingen neigen naar onjuistheid of misinterpretatie en is het niet toegestaan om sommige van deze als metaforisch te zien? Werd de joden hun geloof en lot niet ontnomen omdat zij volgens hun verstand nutteloos wachtten op het letterlijk uitkomen van al hun voorspellingen? Gezien het feit dat het dezelfde God is en Zijn wegen dezelfde zijn, is het niet mogelijk dat u op dezelfde wijze wordt beproefd?’ Uiteindelijk zullen hun harten neigen naar de waarheid zoals altijd het geval is.

Het is verkeerd om te verklaren dat in deze tijd fysieke oorlogen moeten worden gevoerd om het geloof en vroomheid te verspreiden.

Het zwaard kan niet de voortreffelijkheden van de waarheid kenbaar maken, integendeel het zorgt dat het verborgen en verward raakt. Degenen die dit geloven zijn vijanden, geen vrienden van de Islam. Zij zijn van nature gemeen en hebben een gebrek aan moreel karakter, hun harten worden bedekt door onzekerheid, zij zijn naïef en onwetend. En zij bieden de tegenstanders van Islam de mogelijkheid om bezwaar te maken dat de vooruitgang van de Islam afhankelijk is van de jihad. Dit is een belediging voor de Islam. Geen religie hoeft over te gaan op dwang als het capabel is om haar waarheid te bewijzen door rationele argumenten, onbetwiste getuigenissen en hemelse tekenen. Aan de andere kant is er geen argument nodig om een geloof te weerleggen dat geen kwaliteiten bezit en dat zich richt tot het zwaard om zijn zwakten goed te maken. Het effect van zo'n religie is dat het gedood wordt door zijn eigen zwaard.

Critici maken onterecht bezwaar dat als de jihad vandaag de dag als onwettig wordt gezien waarom het zwaard dan is gebruikt in de begintijd van de Islam? Deze mensen lijken zich er niet van bewust te zijn dat de Islam het gebruik van geweld om het geloof te verspreiden in alle omstandigheden afkeurt. De Heilige Koran zegt duidelijk:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

Er is geen dwang in de godsdienst. (Koran 2:257)

Waarom werd dan het zwaard geheven? De ware reden hiervan is dat de barbaren van Arabië, die al hun gevoel voor moraliteit en menselijke waarden hadden verloren, gezworen vijanden werden van de Islam en de moslims. Toen de Eenheid van God en de waarheid van

de Islam werd getoond door middel van duidelijke argumenten en hen werd onderwezen dat afgoderij verkeerd is en in strijd is met de waardigheid van de mens, waren zij niet in staat om het tegen deze argumenten op te nemen. Dit leidde ertoe dat de mensen met verstand onder hen neigden tot de Islam wat broers van elkaar scheidde, en zonen van hun vaders. Toen verlaagden de afgodendienaren zich tot het strenger straffen van degene die moslim werden als middel van behoud van hun valse geloof en door mensen te ontmoedigen voor de Islam. Deze misdrijven werden bedreven door de leiders van Mekka, en Abu Jahl was één van hen.

Degenen die bekend zijn met de vroege geschiedenis van de Islam, zijn zich ongetwijfeld bewust van de wreedheid en barbaarsheid die gepleegd werd door de tegenstanders in Mekka en het aantal onschuldige mensen dat als gevolg daarvan gedood werden. Maar dit weerhield de mensen er niet van om de Islam te omarmen. Zelfs degene met beperkte intelligentie kon zien dat de leer van de Islam veel rationeler en overtuigender was dan dat van de afgodendienaren. Toen de tegenstanders de ijdelheid van hun inspanningen zagen, besloten ze dat de enige oplossing was om de Heilige Profeet^{sa} te vermoorden, maar God redde hem uit hun handen en bracht hem in veiligheid naar Medina. Toch bleven de Mekkanen aanhouden in hun kwade bedoelingen en bleven pogingen doen om hem te vermoorden, zelfs in Medina. Onder deze omstandigheden moesten de moslims zich verdedigen tegen degenen die hen onrechtvaardig aanvielen. De islamitische oorlogen werden niet gevochten om het geloof te verspreiden, maar alleen om het leven van de moslims te beschermen. Kan een rechtvaardig persoon geloven dat de Islam niet in staat was om de eenheid van de God voor de afgodendienaren te

bewijzen, die stenen, beelden en andere levenloze voorwerpen aanbaden, en zich helemaal stortten op alle vormen van verdorvenheden en om deze reden hun toevlucht moesten nemen tot het zwaard? God verhoede dit! Deze beweringen zijn ongegrond en degenen die de Islam hiervan beschuldigen doen een groot onrecht om de waarheid te verbergen.

De maulawis hebben een rol gespeeld in het plegen van deze onrechtvaardigheid, maar de christelijke geestelijken zijn niet minder schuldig. Ook zij hebben deze gedachten in de hoofden van de moslims ingeprent door deze gedachten van de dwaze maulawis te benadrukken. Wanneer moslims hun eigen maulawis bevelen horen voordragen ten gunste van de jihad en horen dat ook christelijke geestelijken, die ook eminente geleerden zijn, hetzelfde bezwaar tegen de Islam hebben, vallen zij ten prooi aan het concept dat de Islam deze vorm van jihad aanmoedigt. Beide stellingen hebben aanleiding gegeven tot deze ongegronde bezwaren.

Had de christelijke geestelijkheid deze richting niet overgenomen, en hadden ze eerlijk en waarheidsgetrouw toegegeven dat de bevelen van de maulawis gebaseerd zijn op pure onwetendheid, en dat de omstandigheden die noodzakelijk waren in de jihad tijdens de vroege dagen van de Islam, niet aanwezig zijn in dit tijdperk dan zou het begrip van een dergelijke jihad verdwenen zijn van de wereld. Maar zij faalden om dit te begrijpen, doordat ze meer geleid werden door hun hartstochten dan hun verstand.

God stond de moslims alleen toe om te vechten toen Hij zag dat de ongelovigen vanwege hun wreedheden de dood verdienden. Maar

ook maakte Hij de voorziening dat iedereen die de Islam accepteerde zou worden gespaard. Misschien is dit de reden, dat de critici verkeerde conclusies hebben getrokken. Zij lijken niet te begrijpen dat het bevel niet te maken had met dwang, maar met het aanbieden van genade aan degenen die verdienden om te sterven. Deze leer dwang noemen is het toppunt van absurditeit. Ze verdienden hun straf, niet omdat ze niet-moslims waren, maar omdat zij moordenaars waren. En aangezien God ervan op de hoogte was dat ze de waarheid van de Islam perfect hadden begrepen, schonk Hij ze daarom Zijn genade en verleende hen een kans om hun zonden weer goed te maken. Dit is verder het bewijs dat de Islam geen dwang leert, maar eerder een uitstel gaf aan degenen die gedood hadden moeten worden voor hun bloedvergieten.

De moslims leden onder vele ontberingen, en de mate van vooringenomenheid die bestond tegen hen was zodanig dat als een lid van een stam de Islam betrad, hij ter dood zou worden gebracht of constant in angst zou leven. Het leven werd hem onmogelijk gemaakt. Moslims moesten vechten om vrede te winnen. Maar zelfs onder deze moeilijke omstandigheden, verhieven zij nooit het zwaard, tenzij aan de twee voorwaarden voor oorlogvoering werd voldaan. Het is nooit het doel geweest van de Islam om te vechten voor de verspreiding van het geloof, oorlog is hen altijd opgedrongen. Ze vochten alleen omwille van veiligheid en zelfverdediging, maar onwetende maulawis gaven later een andere betekenis eraan en begonnen trots te zijn op iets vrij barbaars en beschamend. Maar het zou verkeerd zijn om de schuld te leggen op de leer van de Islam. De schuld ligt geheel bij degenen die het menselijke leven niet waardeerden, en zo bloeddorstig zijn dat ze gretig wachten op een Mahdi,

waarvan zij geloven dat hij zal komen om bloedvergieten te veroorzaken. Zij willen mensen ervan overtuigen dat de Islam altijd al afhankelijk was van kracht en dwang voor de verspreiding ervan en dat de Islam niet beschikt over een greintje van de waarheid.

De maulawis lijken niet tevreden te zijn met de neergang van de Islam, want zij willen hem naar nog lagere diepten slepen door dergelijke doctrines te bevorderen. Echter, wees gerust. God zal nooit toestaan dat de Islam een doelwit wordt van dergelijke laster. Onze dwaze tegenstanders graven alleen maar hun eigen graf door er vast in te geloven dat de Islam vanaf het allereerste begin werd verspreid door het zwaard. De tijd is nu gekomen om dit valse geloof uit onze gedachten te verbannen in plaats van te voeden. De maulawis zullen de Islam een grote gunst verlenen als ze zich kunnen verenigen om dit begrip te verdrijven uit de geesten van onwetende moslims. Daarbij zullen ze niet alleen helpen om de kwaliteiten en schoonheden van de Islam te onthullen, maar zullen ook de afkeer verwijderen die de religieuze tegenstanders hebben wegens hun misvattingen, en zij zullen in staat zijn om te profiteren van deze bron van licht.

Net als een moordenaar die door iedereen wordt gevreesd, met name door vrouwen en kinderen, zijn de mensen van andere godsdiensten eveneens bang voor de moslims die dergelijke overtuigingen erop nahouden over jihad. Ze zijn bang om een nacht in hun gezelschap te verblijven, uit vrees dat deze fanatici *ghazis* (kampioenen van de Islam) willen worden, door het vermoorden van hun gasten. Er zijn mensen van de Frontier (grensstreek) die denken dat ze door deze daad van 'vroomheid' het paradijs en al zijn gaven zullen verdienen. De moslims zouden zich moeten schamen dat mensen van andere

godsdiensten zich niet veilig voelen in hun omgeving en het ergste van hen verwachten. Ik heb veel mensen meegemaakt die angst tonen vanwege dit verborgen geloof van de moslims.

Een Engelsman kwam Qadian bezoeken op 20 november 1901, of rond die tijd. Veel van mijn volgelingen waren bij mij op het moment dat wij bezig waren met religieuze toespraken. Hij stond daar een tijdje tot we hem beleefd uitnodigden om zich bij ons te voegen. Hij stelde zich voor als een Engelse toerist die ook naar Arabië was geweest, en uitte zijn wens om een aantal foto's van mijn gemeenschap te nemen. Wij stemden in met zijn verzoek en vroegen hem daarna een paar dagen met ons te verblijven. Maar hij leek terughoudend en zei dat hij had gehoord over de vele christenen die genadeloos waren gedood in de handen van de moslims, en vertelde zelfs enkele incidenten waarvan hij getuige was geweest in Baghdad. Maar wij legden hem uit dat onze gemeenschap, die bekend staat als de Ahmadi-geloofsgemeenschap, zich sterk afkeert van dergelijke overtuigingen en de daders van de misdaden verafschuwt, en dat onze belangrijkste dienst aan de mensheid ligt in het proberen om dergelijke overtuigingen uit te roeien. Dit stelde hem tevreden en hij bracht de nacht door in ons gezelschap.

Het doel van het vertellen van dit incident is om aan te tonen dat deze overtuigingen, die indruisen tegen de ware leerstellingen van de Islam, het imago hebben verstoord in de ogen van mensen van andere geloven en hebben geleid tot het koesteren van wantrouwen en haat tegen de moslims. Zij verwachten alleen menselijke sympathie van de moslims die geen religieuze instelling hebben en die niet geven om de dogma's van het geloof. Helaas bestaat er veel verdenking tegen de

Islam en het zijn de moslims die hiervoor verantwoordelijk zijn. Kan er een grotere zonde zijn dan de wereld de zegeningen van de Islam te ontnemen, zoals de moslimgeestelijkheid en hun volgelingen hebben gedaan, en kan een dergelijke geloof beschouwd worden als goddelijk dat niet in staat is haar leer te prenten in de harten van de mensen zonder te zwaaien met het zwaard? Neen, de ware godsdienst is die wiens onweerlegbare argumenten en innerlijke voortreffelikheden zelf als een zwaard fungeren, en het vereist geen zwaard van staal.

De huidige neergang van de Islam vraagt om een hervormer. Tegenwoordig is de Islam in een zeer zorgwekkende toestand, alsof de zon verduisterd is en een groot deel van zijn licht heeft verloren en slechts een klein beetje schijnt. De daden van de moslims zijn zorgwekkend. Ze hebben sommige overleveringen verzonnen die niet alleen hun karakter negatief hebben beïnvloed, maar ook in strijd zijn met de goddelijke wetgeving. Zo heeft de goddelijke wet drie fundamentele rechten geschonken aan de mens: men moet een onschuldige persoon niet doden, men moet niet iemands eer schenden, en men moet zich niet op onrechtvaardige wijze andermans eigendom toe eigenen.

Maar ik zie dat er toch sommige moslims zijn die alle drie de geboden overtreden. Ze vermoorden onschuldige mensen en vrezen God niet, en hun dwaze maulawis hebben fatwa's uitgevaardigd waarmee het wettig is om vrouwen van andere godsdiensten, die zij ongelovig achten, weg te lokken of gevangen te nemen en hen als echtgenoot te nemen. Tegelijkertijd beschouwen zij het als wettig om zich de eigen-

dommen van ongelovigen door verduistering of diefstal toe te eigenen.

Denk na hoe gevaarlijk de toestand van die godsdienst wel niet is, waarvan de maulawis zulke edicten uitvaardigen. Dit alles is het werk van egoïstische mensen die ten onrechte dergelijke leringen toeschrijven aan God en Zijn boodschapper. Zij moeten de last dragen van alle zonden die worden gepleegd door onwetende moslims. Ze zijn als wolven in schaapskleren, bedriegen de mensen en ze zijn een vergif, maar doen alsof ze een geweldig tegengif zijn. Ze zijn kwaadwillig tegenover de Islam en Gods schepselen en hun harten zijn verstoken van mededogen en sympathie, maar zij verbergen dit. Hun preken zijn misleidend en dienen hun eigen zelfzuchtige doeleinden. Ze komen vermomd in de moskeeën als heiligen terwijl ze hun zondige karakter verbergen. Dit is niet de toestand van één land, stad of een sekte. De moslimwereld is vol van mensen die zichzelf geleerden noemen en zichzelf kleden als maulawis (geestelijken) en proberen om een spiritueel gelaat aan te nemen om goddelijk te lijken, maar hun daden verraden hun ware aard en karakter. Hun verlangen is niet om vroomheid of mededogen te verspreiden in de wereld, want dit zou tegen hun eigen belangen ingaan.

Op deze wijze wordt de Islam nu omringd door moeilijkheden. De meeste harten zijn dood en er is geen merkbare beweging in de richting van rechtvaardigheid. Het pad van bescheidenheid is achtergelaten en er is zelfs een sekte die grafplaatsen aanbidt en daar rondgangen verricht zoals dat ook rond de Kabah gebeurt. Zij geloven dat de zielen van hun overleden heiligen almachtig zijn en dat deze macht naar hen is overgebracht door God. De meerderheid van deze

plekken is gebouwd rond de graven waarvan de beheerders verwachten dat hun volgelingen die zullen aanbidden. Als er naar een wonder van een heilige wordt gevraagd, worden er duizenden wonderen, zonder een spoor van bewijs, verteld. Zij achten dat het aanbidden van grafplaatsen de essentie van de Islam is en beschouwen alle andere moslims als misleid.

Terwijl deze mensen naar het ene uiterste zijn gegaan, zijn er anderen die naar het andere uiterste zijn gegaan. Zij overschrijden alle grenzen in hun ontkenning van geestelijke zegeningen. Laat staan geestelijkheid, ze hebben niet eens de geringste aandacht voor profetschap. Zij verwerpen wonderen, lachen hen uit, bespotten hen en beschouwen openbaringen als een product van de eigen geest van de ontvanger, voortkomend uit het eigen brein. En een voorspelling die buiten het menselijke verstand ligt en zuiver gebaseerd is op het onzienlijke, achten zij als onmogelijk. Zij geloven dat geen enkele openbaring afkomstig is van God, dat er geen waarheid is in wonderen en profetieën, de graven van overledenen zijn slechts heuvels van aarde die geen verbintenis hebben met de zielen, de dag van de opstanding is een mythe die dateert uit het tijdperk van onwetendheid, en zich zorgen maken over het Hiernamaals is dus pure waanzin. Zij geloven dat alle wijsheid ligt in het verwerven van materiële winsten en zij wedijveren met diegenen die voortdurend streven naar het wereldse. Dit zijn de extreme standpunten die de moslims er op nahouden over profetschap en opstanding.

Zelfs in hun dagelijkse gedrag vinden we de moslims aan het ene uiterste van het spectrum of aan de andere kant. Het ontbreekt hen aan elke zin van matiging in woorden, daden, moraal, huwelijk,

echtscheiding, spaarzaamheid, verspilling, woede, medelijden, wraak of vergeving. Ze zitten in een vreemd dilemma. Hun onwetendheid heeft geen limieten en hun overtreding kent geen grenzen. Als deze mensen, die de vlag van Tauhid (Eenheid) en gematigdheid omhoog houden, alle grenzen overschrijden, heeft het dan zin om te treuren over de toestand van de mensen van andere godsdiensten?

De christenen bewonen een deel van de wereld dat bekend staat om haar intellectuele bekwaamheden. Dit zou een grote hoopgevende bron geweest kunnen zijn, maar ik moet helaas zeggen dat ze hun verworven kennis van wetenschap en filosofie hebben verspild wanneer het gaat om zaken van de godsdienst en de Eenheid van God. Wanneer we hun wereldse projecten en systematische methoden zien, en hoe ze vrijwel elke dag nieuwe industrieën verzinnen, en vervolgens hun meelijwekkend begrip van God observeren, en hoe ze een nederig mens als de Heer van de werelden beschouwen, raken we het spoor bijster om te begrijpen hoe hun verstand zo wonderbaarlijk goed werkt in wereldse zaken, maar uitermate faalt wanneer het gaat om het herkennen van God!

Het verschil tussen de extreme standpunten van de moslims en de christenen is dat, terwijl veel moslims de rechten van hun medemensen schenden, de christenen aan de andere kant de rechten van God schenden. Moslims tonen niet langer liefde en mededogen voor hun medemensen, omdat hun misvattingen over jihad hun hardvochtig hebben gemaakt. Inderdaad, sommige gewelddadige mensen onder hen vermoorden gemakkelijk onschuldige mensen om kleine persoonlijke voordelen of sommigen doen het vanuit satanische inspiratie. Zij onthouden zich er niet van mensen te

vernederen of hun eigendommen in beslag te nemen. Door deze essentiële rechten van de mens te veronachtzamen, bezoedelen ze het imago van menslievendheid. En wat de christenen betreft, zij hebben op alle mogelijke manieren inbreuk gemaakt op het recht van de Almachtige. Ze hebben zonder gegronde reden een bescheiden persoon als hun God aanvaard, maar zijn hierdoor niet dichterbij gekomen in hun doel, het bereiken van verlossing. Als geloof in de kruisiging van Christus de enige remedie was voor het wegwerken van de zonde, waarom heeft het dan gefaald in het geval van de Europeanen die toegeven aan materialisme en zulke zondige daden, dat men zich schaamt om erover te spreken? Zij zijn in zonden en overtredingen tot zo'n buitengewone hoogte gevorderd, dat men niet kan zeggen dat zij minder immoreel zijn dan Aziaten.

Dit alles in ogenschouw genomen, waarom is deze verouderde remedie niet vervangen? Zelfs in dit korte leven zorgt elke dokter en patiënt ervoor dat indien een medicijn het gewenste resultaat niet binnen een week bereikt, het dan vervangen wordt door een beter alternatief. Waarom is dan tot de dag van vandaag deze remedie [van kruisiging] niet vervangen, zelfs nadat het zo overduidelijk is dat dit niet effectief is? Is het, na 1900 jaren niks te bereiken, het nog steeds waard te geloven dat het geloof in de kruisiging ons werkelijk kan brengen tot ware redding?

Ondanks het feit dat er tot op heden dergelijke tekenen niet zijn verschenen, is het dan wel wijs zich vast te houden aan een hoop dat er een tijd zal komen waarin christenen zich het meest onthouden van het kwaad en onmatigheid in vergelijking tot de mensen van andere godsdiensten?

Elke inwoner van een Europees land kan getuigen, sterker nog, elk zinnig mens dat Europa ooit heeft bezocht en enige tijd in Parijs heeft verbleven kan ongetwijfeld getuigen, dat in bepaalde delen van het continent overspel niet meer als zonde wordt gezien. Zij beschouwen polygamie als onwettig maar vinden het normaal begeerte op vrouwen te werpen. In Frankrijk kan men duizenden vrouwen vinden, die niet de behoefte voelen om te trouwen. Is dit allemaal het gevolg van een nieuw vers dat ontdekt is in de Bijbel, al deze dingen geoorloofd maakt, of is het omdat het bloed van Christus het tegenovergestelde effect heeft en de belofte van verlossing niet is vervuld? Feit is, dat dit nooit het juiste geneesmiddel was, omdat het overlijden van een persoon geen invloed kan hebben op de redding van een ander. Alle zegeningen komen eerder voort uit een levende God, niet een dode, en het licht straalt als de zon opkomt en niet wanneer zij ondergaat.

Het falen van deze remedie om redding te verkrijgen voor zonde maakt de leer dat de zoon van God zijn leven gaf voor dit doel ongeldig. We kunnen nooit aan God toeschrijven dat hij Zijn eigen leven opoffert zonder Zijn doel te bereiken. Het is ook in strijd met de eeuwige wet van God, dat Hij Zich zou onderwerpen aan de dood en sterfelijkheid en zwakte en vernedering en geboren worden uit de baarmoeder van een vrouw. Er is geen enkel precedent dat dit concept legaliseert –het zou bevredigend zijn om te weten dat God meerdere malen soortgelijke geboorten heeft ervaren- noch wordt het onderbouwd door het soort van goddelijke wonderen die de mens nooit zelf kan bewerkstelligen. Bovendien heeft deze leer niet bereikt waarvoor het bedoeld was. Is het niet zo dat de volkeren van Europa zich overmatig te buiten gaan aan drinken en losbandigheid,

de twee grote zonden die de lust bevredigen, en is het niet zo dat de meeste mannen en vrouwen in Europa hun volle aandeel hebben in deze beide zonden? Het is niet overdreven om te zeggen dat Europa de volkeren van Azië in de consumptie van alcohol heeft overtroffen. In Europa zijn er meer winkels die wijn verkopen, dan het totale aantal winkels in onze steden en dorpen. De ervaring leert dat het consumeren van alcohol de wortel van alle kwaad is, want binnen een paar minuten, drijft het een persoon tot een staat waarin hij zelfs bereid is om een moord te plegen. Dan hebben we het nog niet eens over de daarbij komende zonden. Ik wil nadrukkelijk verklaren dat drinken en de vrees voor God nooit samen kunnen gaan, en hij die de kwade gevolgen van het consumeren van alcohol niet begrijpt, kan niet verstandig worden genoemd. Een ander gevaarlijk aspect van alcohol is dat niet iedereen ermee kan stoppen nadat het een gewoonte is geworden.

Als het bloed van Christus een mens niet van zijn zonden kan reinigen, wat het overduidelijk niet heeft kunnen doen, is er dan een andere manier om redding te bereiken? Een leven in zonde is immers erger dan de dood. Als antwoord hierop zeg ik, op basis van mijn eigen persoonlijke ervaring, dat vanaf de geboorte van de mens tot de laatste dagen op de wereld, er maar één manier is om zonde en ongehoorzaamheid te voorkomen. Wanneer de mens echt God gaat herkennen, door positieve argumenten en heldere tekenen, en werkelijk in staat is om Hem te aanschouwen, komt hij tot het besef dat Goddelijke toorn een verterend vuur is, en wanneer God Zijn schoonheid aan hem manifesteert, beseft hij dat in Hem de volmaakte gelukzaligheid ligt. Alle sluiers tussen hem en de Goddelijke

majesteit en schoonheid worden dan verwijderd, en alleen dit kan egoïstische passies beheersen en ware hervorming teweegbrengen.

Mijn antwoord kan de volgende reactie uitlokken: "Geloven we dan niet in God? Vrezen wij Hem dan niet? Hebben we Hem niet lief? Geloven niet alle mensen, op een paar uitzonderingen na in Hem? Begaan zij dan niet nog steeds elke vorm van zonde, en zijn zij niet betrokken bij elk type kwaad en goddeloosheid?"

Ik zeg dat er een groot verschil is tussen geloof en waar bewustzijn. Ik zeg niet dat iedereen die gelooft in staat is om zich te onthouden van zonde. Ik zeg dat alleen degene die God echt herkent zich kan beschermen tegen zonden, want diegene heeft goddelijke vrees en goddelijke liefde ervaren.

Er kan ook gevraagd worden: "Waarom is Satan God ongehoorzaam terwijl hij over volledig bewustzijn beschikt?" Het antwoord is dat Satan niet in het bezit is van het bewustzijn, dat wordt geschonken aan hen die het echt verdienen. De mens wordt door zijn aard beïnvloed door kennis en weerhoudt zich van het pad van vernietiging, wanneer het afschuwelijke aanzicht hiervan wordt onthuld. Geloof betekent alleen iets in goed vertrouwen accepteren, maar waar bewustzijn betekent het daadwerkelijk ervaren van geloof. Het is onmogelijk dat echte bewustwording en zonde zich in één hart vestigen, net zoals het onmogelijk is dat het tegelijkertijd dag en nacht is.

Onze dagelijkse ervaring toont aan dat we direct aangetrokken worden door dingen die nuttig zijn en datgene mijden waar we bang

voor zijn. Bijvoorbeeld, als u niet weet dat wat u in de hand vasthoudt arsenicum is en u uzelf voorstelt dat het alleen rietsuiker of een ander nuttige geneesmiddel is, zult u niet aarzelen om tien of zelfs twintig gram ervan te gebruiken, maar als u weet dat het een dodelijke gif is die u onmiddellijk kan doden, zult u niet eens durven om er zelfs één gram van te nemen. Als de mens op dezelfde wijze beseft dat God bestaat en dat in Zijn optiek elke zonde strafbaar is, zal hij zich ervan weerhouden, of het nu diefstal is, bloedvergieten, prostitutie, wreedheid, misbruik van vertrouwen, het associëren van partners met Allah, leugens, valse getuigenis afleggen, arrogantie, uiterlijk vertoon, het verwerven van rijkdom op illegale wijze, verraad, vloeken, fraude, ontrouw, het leiden van een leven van onverschilligheid, niet dankbaar zijn aan God, het niet vrezen van Hem, niet medelevend tegenover Zijn schepselen zijn, Hem niet gedenken met vrees en nederigheid, uzelf verliezen in de uitoefening van wereldse gemakken en genoegens, het vergeten van de ware Weldoener, achteloos zijn over gebed en nederigheid, het verkopen van vervalste goederen, niet de volle maat geven, verkopen onder gemiddelde prijzen, uw ouders niet verzorgen, uw vrouw niet goed behandelen, niet gehoorzaam zijn aan uw man, verfoeilijke blikken werpen op andere mannen of vrouwen, achteloos zijn over de behoeften van wezen, de zwakken en zij die hulp nodig hebben, onachtzaam zijn over de rechten van uw burens, anderen bespotten om uw eigen superioriteit te bewijzen, mensen bespotten met woorden die bedoeld zijn om hen te kwetsen, te wijzen op iemands lichamelijke gebreken om hem te vernederen, mensen met foute woorden benoemen of belasteren, iemand beschuldigen, of liegen over God of, God verhoede, valselijk beweren een profeet of boodschapper te zijn, ontkennen van het bestaan van

God, rebelleren tegen een rechtvaardige heerser en het met opzet creëren van wanorde in het land.

Als iemand erop aandringt dat er een andere methode voor het bereiken van de zaligheid moet bestaan, omdat geloof niet tegen zonden bestand zou zijn, dan zou ik hierop antwoorden dat niemand een zonde zou begaan als hij wist dat de bliksem zou inslaan op hem op het moment dat hij een zonde verricht. De logica achter dit argument is onweerlegbaar. Denk er maar eens aan, zou u ooit iets overtreden terwijl u zeker weet dat hier een straf voor staat? Zou u uw hand in het vuur steken of van een berg afspringen, of in een put springen, of voor een naderende trein gaan liggen, of uw hand in de bek van een wild beest steken of u vrolijk door een dolle hond laten bijten of blijven staan midden in verschrikkelijk onweer? Zou u niet haastend een huis verlaten, dat op instorten staat of uit een bed springen waarin zich een slang bevindt of ontsnappen uit een gebouw dat in brand staat? Als u graag deze mogelijke gevaren zou vermijden, waarom zou u de zonden dan niet schuwen die ik net heb genoemd? Het antwoord dat een wijs persoon na diepe overdenking zal geven, zal zijn, dat deze tegenstrijdigheid komt door het verschil in de manier waarop we deze twee dingen waarnemen. De meeste mensen zijn zich niet voldoende bewust van zonden en al vinden zij deze zonden schadelijk, ze zouden ze niet vermijden zoals ze wel een leeuw of slang zouden vermijden. Diep in hun hart geloven ze ook dat zij niet gestraft zullen worden voor deze zonden. Ze twijfelen er zelfs aan of God werkelijk bestaat en als Hij werkelijk bestaat, of hun zielen zullen overleven na de dood. En als hun zielen werkelijk overleven na de dood, zij al dan niet daadwerkelijk gestraft zullen worden voor hun zonden. De meeste mensen koesteren zulke ge-

dachten zonder zich ervan bewust te zijn. Maar op hetzelfde moment vermijden ze de gevaren die ik boven genoemd heb, omdat ze de dood vrezen wanneer ze deze naderen en als zij oog in oog staan met zulk een gevaar verspillen ze geen seconde aan het weglopen voor dit gevaar. Feit is, dat de mens zeker is over de schadelijke effecten van deze dingen, maar als het op religieuze bevelen aankomt, is hij is niet zo zeker en is zijn kennis slechts gebaseerd op vermoedens en mythe, in plaats van persoonlijke ervaring. En mythen kunnen de mens niet helpen zichzelf te bevrijden van zonden.

Ik zeg u waarlijk dat zelfs als duizend Messiassen gekruisigd worden, zij niet kunnen zorgen voor ware verlossing, omdat u alleen van zonden kunt worden verlost door volledige angst of volmaakte liefde. De kruisiging van Christus, wat zelf een verkeerde aanname is, heeft niets te maken met het stoppen van de sterke stijging van de zonde. Wees ervan bewust dat deze leer is gebaseerd op onwetendheid, onze ervaring getuigt hiervan niet. En de zelfmoord van de Messias kan de mensen niet verlossen van hun zonden. Het concept van ware redding is dat de mens gered moet worden van het hellevuur van de zonden in deze wereld. Zijn de christenen hiervan gered naar aanleiding van deze verhalen, of is er ooit iemand gered dankzij deze absurde verhalen, die niets te maken hebben met waarheid en echte verlossing?

Kijk naar het Oosten en het Westen, u zult niemand vinden die door middel van deze mythen, de zuiverheid heeft bereikt die leidt tot zekerheid over God. Een dergelijke zuiverheid maakt een mens niet alleen afkerig van zonde, maar voor hem worden de geneugten van de waarheid gelijk aan de vruchten van het Paradijs, en zijn ziel

stroomt als water over Gods drempel, en een licht daalt neer uit de hemel die alle egoïstische duisternis verdrijft.

Bijvoorbeeld, wanneer u alle vensters van een kamer in klaarlichte dag opent, is het onmiddellijk gevuld met het licht van de zon. Maar als ze gesloten blijven, kan geen enkele fabel of verhaal het licht binnenlaten. Iemand moet opstaan en de ramen openen voordat het licht zijn kamer verlichten kan. Net zoals alleen het denken aan water de dorst van iemand niet kan wegnemen; diegene moet opstaan en water bereiken om het te kunnen drinken voordat het hem kan verzadigen. Het water dat de dorst kan lessen en het vuur dat de zonde dooft is niets anders dan zekerheid. Niets anders onder de zon kan u baten, geen kruis kan uw zonden verlossen en geen bloed kan u beperken in uw vleselijke passies, want deze hebben geen affiniteit met de ware zaligheid. Probeer de feiten te begrijpen en na te denken over de waarheid. Als u deze remedie probeert zoals u uw wereldse remedies probeert, zult u spoedig realiseren dat geen licht, afgezien van het licht van de ware zekerheid, u kan bevrijden van de duisternis in u, en dat er niets, behalve het zuivere water van volmaakt inzicht, u van uw innerlijke vuil kan reinigen en dat alleen het heldere water van het goddelijke 'zicht' uw brandende hart kan kalmeren.

Wie het tegendeel wil bewijzen is een leugenaar, en wie een andere remedie probeert is een dwaas. Zulke mensen brengen u geen licht maar leiden u dieper in een donkere afgrond, en verhogen uw branden en verlangen, in plaats van u te voorzien van verzadigend water. Geen bloed kan u redden behalve hetgeen geproduceerd wordt door het 'voedsel' van overtuiging. Geen kruis kan u verlossen

alleen het kruis van rechtschapenheid, wat betekent standvastig te blijven aan de waarheid. Open uw ogen en reflecteer!

Is het niet waar dat, tenzij er licht is, u niet kunt zien, en tenzij u het juiste pad volgt, u uw bestemming niet kunt bereiken? De spirituele volgorde kan gemakkelijk worden begrepen door het te vergelijken met de fysieke. Vandaar, reflecteer over hetgeen u gemakkelijk kunt begrijpen en probeer met deze hulp te begrijpen wat buiten uw waarneming ligt. De wetten die in de fysieke wereld heersen gelden ook in de geestelijke, want ze zijn afkomstig uit dezelfde goddelijke bron. Is er iemand die zonder ogen kan zien, of horen zonder oren, of spreken zonder tong? Waarom worden niet dezelfde wetten toegepast op de spirituele volgorde? Is het mogelijk voor iedereen die ogen heeft te blijven staan op de rand van een bodemloze put? Kan iemand die oren heeft niet op de hoogte zijn van inbrekers in zijn huis? Zou iemand die in staat is om zoet en zuur te onderscheiden iets eten wat bitter en giftig is dat leidt naar lijden en de dood?

Als we deze natuurkundige verschijnselen toepassen op de geestelijke wereld, kunnen we gemakkelijk begrijpen dat, om een geestelijk leven te onderhouden, een licht vereist is om iemand paden van gevaar te laten zien. Men moet kunnen luisteren naar hem die waarschuwt voor de hollen van dieven en rovers, en hij moet het gevoel hebben van smaak om zoet te onderscheiden van bitter en gif van tegengif. Dit zijn de vereisten voor zaligheid, en niemand die blind en niet gezegend zal zijn met licht zal ooit zaligheid door het bloed van een ander kunnen bereiken.

Redding is niet iets specifiek van het hiernamaals. Echte zaligheid begint in dit leven. Het is een licht dat neerdaalt op de ziel en het pad onthult dat tot vernietiging leidt. Betreed de weg van waarheid en wijsheid zodat u geleid kunt worden naar God, en versterk uw harten zodat u naar waarheid getrokken kunt worden. Ongelukkig is het hart dat koud is en de geest die dood is en het geweten dat geen inzicht bezit. Wordt zoals een emmer die leeg in een bron naar beneden gaat en vol terugkomt en niet als een zeef die geen water vasthoudt. Verzorg uw (spirituele) gezondheid en ontdoe uzelf van de koorts van het materialisme, waarvan de giftige invloed ervoor zorgt dat uw ogen blind worden, en die uw oren doof maakt en die u de smaak van uw tong ontnemt en de kracht van uw handen en voeten.

Trek uzelf terug van deze wereld zodat u een verbinding met de Hemelse kunt maken. Voorkom dat uw hart zich naar één kant verplaatst, zodat het naar de andere richting verplaatst kan worden. Gooi de onzuiverheden van deze wereld weg, zodat het schitterende juweel van de hemel aan u kan worden verleend. Keer terug naar uw oorsprong en naar de zuiverheid van uw vader Adam op het moment van zijn geboorte, zodat ook aan u de soevereiniteit wordt verleend over alle dingen.

De dag loopt ten einde en de zon gaat bijna onder. U heeft nog tijd als u wenst te zien, anders bent u te laat. Voordat u vertrekt (van deze wereld), stuur goede dingen vooruit om te eten in plaats van stenen en bakstenen; en kleding om te dragen, in plaats van doornen en voden. God, die melk in de borst van de moeder produceert, zelfs voordat een kind is geboren, heeft voor uw welzijn, in uw eigen tijd

en in uw eigen land, iemand gestuurd die u zal voeden als een moeder. Hij zal u voeden met de melk van overtuiging, die witter is dan de zon en verblijdender dan welke wijn dan ook. Als u leven in uzelf hebt en niet dood bent, ga dan spoedig naar Hem toe zodat u deze verse melk kunt drinken. Gooi de verouderde melk weg die besmet is met bacteriën, want het kan u geen leven geven en zal u alleen ziek maken en op het moment dat het uw lichaam binnen gedrongen is, is het gif geworden. Kijk niet liefkozend naar alles wat wit is; zwart is soms beter. Zwart haar bijvoorbeeld, weerspiegelt de kracht van de jeugd, terwijl wit haar broosheid, zwakte en ouderdom betekent. Op dezelfde manier is de 'blankheid' van uiterlijk vertoon en het pronken met uw deugden te vergeefs. Een zondige maar eenvoudige persoon is relatief beter, want hij verbergt zijn zonde niet op sluwe wijze en ik ben ervan overtuigd dat hij dichterbij de genade van God is.

Stel uw geloof niet in onzekerheid, die verstoken is van echt licht en niet gebaseerd is op goddelijke filosofie, want deze leiden allemaal tot vernietiging. Als u wilt weten hoe u kwaad kan bestrijden, kijk goed naar wat uw hart werkelijk verlangt, en vraag uw geweten welke remedie het beste is om van zonde af te komen. Kan iemand geloven dat het bloed van Christus genoeg is om iemand bang te maken om een zonde te begaan? Integendeel, ervaring heeft bewezen dat het hen juist stimuleert, omdat iedereen die zijn vertrouwen in het bloed van Christus stelt, denkt dat zijn zonden reeds vergeven zijn. Maar wie kennis heeft van de giftige aard van de zonde, zal deze nooit durven te plegen, want hij weet hoe het hem zal vernietigen. Daarom is er door God iemand gestuurd om u te leiden tot die kennis die u zal

helpen om God en het gif van het kwaad te zien waarna u zult wegrekken van zonden net zoals u van een wild beest zou wegrekken.

Het doel van dit artikel is om Gods ware leerstellingen en tekenen in de wereld te verspreiden, zodat degenen die zaligheid proberen te vinden in de kruisiging en het bloed van Christus uiteindelijk de fontein van de ware zaligheid kunnen vinden.

Ware zaligheid kan niet gevonden worden in vuil water. Het water dat het hart reinigt komt uit de hemel op zijn vastgestelde tijd, en de rivier die het draagt is vrij van vuil en viezigheid en zijn schone en zuivere water wordt gretig gebruikt door de mensen.

De rivier die ophoudt met stromen en bestaat uit stagnerend water geniet deze zuiverheid niet, want het raakt vermengd met modder en de uitwerpselen van dieren. Het hart dat gezegend is met de kennis en overtuiging van God is als een volmaakte stromende rivier die alle velden op zijn weg bevoeit en wiens koele en heldere water vrede en troost in hun brandende harten brengt. Zulk water is niet alleen zuiver maar het zuivert ook anderen door hen wijsheid te schenken, die de roest van hun hart reinigt en hen ervan afkerig maakt tegen zonde. Maar degene die als een kleine plas water is, die gemengd is met modder, kan de mensheid geen goed doen, want hij kan zelfs zijn eigen ziel niet zuiveren. Dit is de tijd om op te staan en te beginnen met zoeken naar het water van overtuiging, want het zal u gegeven worden. Zodra u vervuld bent van overtuiging, zult u als een rivier stromen, uzelf reinigen van het vuil van twijfel en verdenking en afstand nemen van zonde. Dit is het water dat alle sporen van zonden

zal wegspoelen en uw harten zal zuiveren en u zal voorbereiden om uzelf te vormen naar het beeld van God.

U kunt nooit de inscripties van het ego uit de lei van uw hart wissen, tenzij u het wast met het heldere water van zekerheid.

Neem een besluit zodat u kracht gegeven wordt en zoek zodanig dat u wordt voorzien. Verzacht uw harten, zodat u deze dingen kunt begrijpen, want een hardvochtig persoon zal het waarschijnlijk niet begrijpen. Denkt u dat u echt zonde kunt haten, zonder dat uw harten gevuld zijn met de majesteit van God en u de glorie en macht van de Ene God kunt waarnemen en uw harten gevuld zijn met het licht van zekerheid? Nee. Er is slechts één weg, net zoals er slechts één God is en één Wet.

Index

A

Abu Jahl15
 Adam8, 10, 12, 33
 Ahmadi-geloofsgemeenschap.19
 Alcohol.....26
 Arabië 14, 19
 Aziaten24

B

Baghdad19
 Baitul Muqaddas12
 Bewustzijn27
 Bijbel.....25

C

Christenen.....10, 19, 23, 24, 30
 Christus.9, 24, 25, 26, 30, 34, 35

D

Drinken..... 25, 26, 31, 34

E

Engelse toerist.....19
 Europa25

F

Frankrijk 25

G

Geloof..... 27
 Genesis..... 10
 God ..6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15,
 16, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 26,
 27, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36

H

Hadith 12
 Heilige Profeet^{sa}3, 8, 15

I

Imam..... 4, 7
 Islam... 2, 3, 9, 13, 14, 15, 16, 17,
 18, 19, 20, 21

J

Jezus9
 Jihad.....4, 14, 16, 18, 23
 Joden 9, 13

K

Koran.....2, 3, 14
Kruis31
Kruisiging 24, 30, 35

L

Leger van de aarde..... 8
Losbandigheid25

M

Maankalender..... 9
Mekka..... 12, 15
Messias 2, 4, 12, 13, 30
Minaret 8, 11, 12
Moslims..... 10, 17, 23
Moslimwereld.....21

N

Nederigheid.....28
Nederig mens.....23

O

Oosten..... 7, 9, 10, 12, 30

P

Parijs..... 25

Q

Qadian..... 2, 19

R

Redding..... 24, 25, 26, 30, 33

S

Satan 8, 9, 10, 27

T

Tauhid..... 23
Tempel 12

V

Voorspellingen..... 9, 13

W

Wet 36

Z

Zonde. 1, 4, 5, 20, 24, 25, 26, 27,
28, 29, 30, 31, 34, 35, 36